

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes

Trimestre . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMERICA

Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS.

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

a préus convencionals.

BALLAR SITGES

Aquests dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i l'espondanietat social; la de l'universalitat que porta a la constitució de potencies mundials, se resolen en una fórmula de harmonia qu'és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

«La Nacionalitat Catalana», Cap VIII El Nacionalisme polític.

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessen amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que 'la envolta'. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els ferment i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convidant al primer Congrés d'ern Municipal.

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADAS,

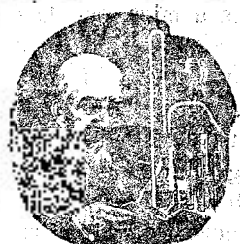
NÚMERO 9

Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No s' retornen
els originals.

Any XVII Sitges, 12 de Maig de 1917 Núm. 814

NOMBRE REGISTRADO

PHOSPHORRENAL • ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLER

INGENIERO QUIMICO Y FARMACOLOGO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

GRAN FABRICA DE
espardenyes cordes i fils
de totes classes

Magatzem de primeres matèries pera la
fabricació de Corderia i Espardenyeria

ISIDRO MARTORELL GOMIS

Suc. de Vda. Ramon Claramunt: antiga Casa FRANGAS

Ait. 5 - VENDRELL - Tel. 77

ACUEDUCTO VILLANOVÉS

Desde el 1.º de Julio del corriente año regirá para el arriendo de agua por volumen fijo en la Segunda sección (Sitges, San Pedro de Ribas y sus términos municipales) la siguiente tarifa:

Por medio metro cúbico de agua cada veinticuatro horas,

Ptas. 60 al año;

Por un metro cúbico de agua cada veinticuatro horas,

Ptas. 120 al año.

En toda su red de distribución, las obras y materiales necesarios para instalar las tomas, ramales y aparatos de aforo las llevará a cabo y las facilitará gratuitamente la Empresa.

Villanueva y Gellí, Mayo de 1916. — LA EMPRESA.

Jaume Torrents

SASTRE

El duenyó d'aquest establiment participa als seus clients i al públic en general que ja ha rebut els generos per a la Temporada d'Estiu, els quals es troven exposats junt amb un variat surtit de Trajos de llana i de dril i pantalons de diferents robes i hetxures.

Major, 31

SITGES

Nou producte americà

EVER-CLEAN

Nou producte americà

EVER-LEAN, que significa **sempre net**, és el producte per excelencia pera conservar d'una manera impecable tots els objectes en us, **mobles, portes, vidres, metalls de totes classes, plateria, miralls, marmols, cuiros, etc.** Especial per a **carroceries**. Fa desaparèixe tota mena de grasses i no taca les pintures, puig no conté caustic ni àcid. Caixa de 250 grams, 1'25 pès. Es ven en tots els principals establiments de la vila.

Disquisicions

Aquell faritzèu estrafalari que fins air desempenyava hipòcritament el paper de víctima, s'ha tret la careta i engrati, superb, com duenyó absolut d'aquesta situació vergonyosa per al bon nom i tranquil·litat de Sitges, desfogant la bilis del venut i reduint a l'impotència durant els anys en que les corporacions municipals han tremolat valerosament la bandera de la moralitat administrativa.

Veritat que el despreci és la millor rèplica que pot donar-se a qui no té dignitat i ha perdut tota noció de respecte a les persones honorables i fins paga amb insults calumniosos a qui li perdonaren faltes de ti-tifi, però hi ha campanyes que quant arriben al límit del descaro i l'atreuiment, promouen indignació deuen castigarse públicament encare que sigui posantse per un moment al nivell del canalla desvengonyit i

falsejador de la veritat en tots conceptes.

Tenim la seguretat de que molts de nostres amics no han llegit els "Contrastes" del intrigant T. V. O. quin pseudònim vol dir Tenebricitat, Venjantsa, Odi, lemes molt inspirats i practicats per el fomentador i única causa i efecte de nostres lluites en els assumptos municipals.

Doncs aquells que no l'hagin llegit per una justificada repugnancia a donar acollida a la Gazeta del Gitanerisme, els recomenem se prenguin la molestia d'enterarse dels paragrafs que copiem i de quin llenguatge fassin el judici que cada hui cregui aplicable a la conducta del viperí escriptor.

Quien desapaionadamente estudie los caracteres de las agrupaciones locales que se disputan la dirección de nuestra vida ciudadana en sus diferentes órdenes político, administrativo, social recreativo i financiero, notará a simple vista las enormes diferencias que separan a los devotos

de uno y otro bando, así como los opuestos pareceres de sus respectivos partidarios. Parece que la división nace de la propia naturaleza de cada individuo y que éste, según su educación, instinto o talento se afilia providencialmente donde sus sentimientos logran más completa satisfacción.

En tal sentido, tened por seguro que el intelectual buscará su centro entre nuestros amigos porque sabe será comprendido; que el humanitario hallará apoyo en los actuales gobernantes; que el patriota logrará satisfacción a sus anhelos en las continuadas iniciativas de los concejales de mayoría; que el trabajador recibirá alientos de la autoridad municipal; que el transigente con la opinión ajena será respetado aún en sus equivocaciones y que nuestro bando prodigará la alegría aún en los instantes culminantes de la lucha más agresiva del enemigo.

Este, por el contrario, se halla condenado a continuo suplicio; pensó vanidosamente que el mando solo era posible bajo su látigo y no concibe cómo el sol alumbrando nuestra villa bajo el gobierno de los triunfadores en la memorable jornada electoral de 14 de Noviembre de 1915; los éxitos administrativos de nuestros amigos; el empuje de las mejores urbanas por ellos emprendidas; la fortuna en la solución de problemas sociales de enorme trascendencia, el acierto en sanear todos los ámbitos de la población mediante acuerdos resueltos apenas adoptados sin reparar en su importancia, ni en su cuantía, así como el afán de ornamentar la vía

pública prodigando el arbolado, tienen en verdad atontado al adversario; el visiteo creciente de la población, la ostentación con que se recibe a ilustres personalidades y el reconocimiento de éstas a la representación del pueblo que así las agasaja; constituye un martirio para quienes perdieron la confianza de Sitges; la tez cetrina de uno, la bilis de otro, el odio de éste, la conjura de aquél y la rabia de todos, son síntomas evidentes de que la risa no es patrimonio suyo; durante doce años han ido acumulando calumnias, han apagado las ilusiones patrióticas, han avivado las pasiones con venganzas personales y desaciertos administrativos; justo es, por tanto, que sus continuadores en el mando desarrollen su programa hasta que, cumplido éste, se repita el extraño fenómeno de últimos de 1903, en que nuestros amigos cedieron voluntariamente el gobierno municipal, sin luchar siquiera en los comicios para refenderlo.

Ens imaginem veure la rialla irònica del llegidor desapassionat o sigui neutral i la mutació de disgust dibuixada en les faccions de quins s'han de sentir aludits i ferida la seva dignitat de patriota, que són la major part de nostres amics i especialment tots aquells que des de 1904 fins el triomf de la de Novembre han esmersat les seves energies i han prestat veritables serveys al poble,

formant part de les corporacions o, millor dit, dels Ajuntaments apoyats per Acció Administrativa, perquè es de veure i ho declarem amb satisfacció i orgull, que la manosejada victòria de la Convulsió no ha sigut ni pod ser la derrota d'una entitat aspirada en ideals de moralitat i progués, perquè la veritat sempre sura i si derrota hi hagués, aquesta no seria d'un bando determinat sinó que seria la derrota del sentit comú, de la raó, de la sinceritat i perillós conseqüència la derrota de Sitges.

Diguin lo que vulguin, fassin lo que vulguin els homes de la Convulsió, no podran mai negar ni esborrar, que la reconstrucció del credit municipal i la reorganització dels serveys públics, es deu en primer terme als inolvidables patricis que per concentració de la voluntat popular van ser elegits en 1904.

Se n'ha parlat tant de tot aquest procés i s'ha posat tant de manifest la dolenteria d'aquest T. V. O. que casi estem rellevats

de contestar-li sense que se 'ns pugui aplicar aquella màxima castellana "quien calla otorga" pero com que l' tema és inagotable, encare que ningú dels nostres necessiti sincerarse ni defensarse de les acometudes del cinic per-torbador i deshonestat prevaricador, no podem tolerar que passin sense réplica les seves trapaceries posades en lletres de motllo.

Aquí tots ens coneixem i no cal més que fer exàmen dels elements representatius d' un i altre bando.

Entre els nostres, no hi ha ningú que defensi interessos personals, ningú que vulgui ser regidor per negoci ni per vanitat, ningú que busqui plantejar problemes per a cautivar l'opinió, ningú que proposi projectes de solucions impracticables o comprometedors per la hisenda municipal encara bastant aclaparada per les prodigalitats i disbauxes d' aquell temps de la dominació julianera, ningú que vulgui ser arrendatari de consums, ningú que vulgui fer secretari a son germà, ningú que vulgui premiar serveys de cap classe, ningú que s'hagi quedat amb un centim del municipi, ningú, en fi, que hagi anat contra dels interessos morals i materials de Sitges.

Això en el sentit administratiu que en quan a la part governamental, no tenim necessitat de fer elogis de les persones que han despenyat tan difícil càrrec amb el benaplacit del veïnat.

El prestigi d' aqueles autoritats té més relleu per haver exercit el seu mando en periodos de agitació i aconseqüents d' excepcional transcendència, tenint per adversaris locals elements sindicalistes organitzats per conveniència i servey de la causa julianera, amb l'esperansa d' arribar més tart a la Convulsió com la de Novembre, aprofitant una dissidència dels contraris.

La més àmplia tolerancia va ser la norma d' aquells patricis tot noblesa i bondat, amb desitjos de pau i germanor, indulgencia i lenitud per als que faltaren; i encara aquet malehit T. V. O. té l'audacia d' escriure que la governació del poble no podia seguir baix el seu fuet i els moteja de tirans, quan la falta d' energia en posar correctius i reprimir actituds enardí sentiments passionals i ençoretjava als més impulsius contra el principi d' autoritat.

Are és natural, com que manen ells, s' han acabat els mitings i les excitacions contra la situació i el despotisme del tirà.

No hi fa res que la majoria actual abusi del poder, no hi fa res que falseji el padró municipal convertit en *padró d' ignominia*, no hi fa res que fassi tota classe de parcialitats amb l'interpretació de la llei i ordenances municipals no hi fa res que alquí falseji documents públics, no hi fa res que s' emplein tota classe d' ardis de mala llei per a burlar l'acció dels altres, no hi fa res que s' dilapidin els capdals municipals per afalagar determinats interessos. Manen ells i ja és cosa manifesta

que mentres manin faran lo que ls darà la gana i no diuen *la real gana* per modestia, ja que segons se veu cada un d' ells té un rey al còs.

Moltes promeses quedaràn incumplides i l' hisenda municipal anirà a la quiebra; pero ells, i sobre tot ell *Antolin el Criminal*, hauràn satisfet els seus desitjos de venjansa.

Aixis se condensen els *Contrastes* de que seguirem parlant en aquestes disquisicions.

Si pogués, jo escriuria en lletres d' or en aquest baluart de pedra groga cremada de mar i sol:

Sitges, mirada clara de Catalunya sota de Barcelona, que és el front

R. Suriñach Senties
Sitges, 18 Abril 1917.

Actualitat

Africa pintoresca

No podem resistir a la temptació de donar publicitat, per coneixement de les presents i futures generacions a un document *digne* de figurar en la Historia de Sitges, el qual hauràn de tenir en compte els historiadors que obtin al premi de 500 pessetes que l' M. T. Ajuntament otorgarà a la més fonamentada Historia de Sitges en el concurs que se celebrarà el propi-vent 25 d' Agost, puig de lo contrari resultaria incompleta.

I sense més preàmbuls allà va aquesta portentosa composició literaria del més brutal realisme, en tota la seva integritat analògica, prosòdica, sintàctica i ortogràfica:

EDICTE

Haventse comès alguns actes d' incultura contra l' arbrat i especialment contra els esplèndits parterres del Cap de la Vila, que donen una nota tan simpàtica i atraienta a la nostra població, essent l' encant de propis i forasters, aquesta Alcaldia invita al veïnat que denunciï sense cap contemplació als que s' atreueixin a malmetre les flors i els arbres, als bàrbars incivilitzats que deshonren amb aquestes malifetes estúpides a Sitges.

S' adverteix al mateix temps que s' donarà un premi de 25 pessetes al que fassi una denuncia comprovada dels que malmetin les xamoses flors del Cap de la Vila.

Que tothom sigui vigilant de l' ornat de la vila.

Sitges, 29 d' Abril de 1917.

L' Alcalde.

Ara els que llegiu despaí, sospesant les paraules per donals-hi la justa aplicació, caldrà que pensin devant d' una acusació tan oficial de manca de civisme, si deuen modificar-se el mapa d' Espanya, arrencant l' aria en que està enclavada la vila i portar-la xano xano al lloc que li pertoca, que és

al cor de l' Africa. I el qui no vulgui anar an aquell seti tan calent i tan selvàtic ja sab lo que li toca anar an el firmant del Edicte perquè li ensenyi el camí que fa cap a la Meca de la cultura i civilització.

I de pensar que hi havia dit en lletres de motllo que Sitges era el Atenes del Llobregat!

Terra fertilitzadora

Hem esperat fins al acabament de la extracció de la terra del carrer Espalter per compte del Municipi en lo que afecta a la via pública, per dir-ne quelcom.

Deixarem parlar primer a la G. del G.; sessió del 13 d' Abril:

«Resolvióse abonar a don Antonio Freixas mil pesetas por el desmonte de 813 metros cúbicos, del arroyo de la calle de Espalter, hasta la fecha.»

En aquesta part ja agafen, per fugir de la llei, la quantitat màxima que el permet.

Sessió del 27 del mateix mes:

«Presentada la cubicación del desmonte en la calle de Espalter por el señor arquitecto municipal, en la parte correspondiente a la vía pública, fué aprobada a los efectos legales.»

Magnífic sistema d' informació convulsionista per treure l'interès en la forma, i lo que té importància, en el fons.

I anem a la darrera:

Sessió del 4 de Maig:

«También se aprobó una cuenta de 1258 metros cúbicos de desmonte en la calle de Espalter ascendente a 1547'54 pesetas.»

Encara que ho digui aixís són dos comptes diferents de 773 pessetes i cèntims.

En resum: 2.071 metres, que a 1'23, fan 2547 pessetes i cèntims.

El procediment portat a cap per la majoria convulsionista per donar aquesta feina, ha sigut, com sempre, el del favor.

La quantia del treball, doncs, passa de mil pessetes, i està obligat per la llei a anar a la subasta o concurs; i aquí res s' ha fet, se ha donat sense procurar si era possible un preu més reduït en el tipus unitari o en el general.

Una vegada més es confirma lo de que *mentres manàrem farem lo que ens donarà la gana*.

Diferents són els destins de les terres: n'hi ha d' escudelles, moltes que donen fruit, altres que serveixen per fer maons, cassoles, tupins, etc., i unes, com la present, de *molts bons rendiments pecuniaris*.

"Igual que el año pasado"

Tot organisme oficial deu la seva instauració a la promoció d' una llei; i el funcionament del mateix a un reglament. Això que no és més que una veritable perogrullada s' ha de tenir en compte per judicar, encara que sigui lleugerament, l' actuació de la Junta Municipal del Cens en la sessió del passat diumenge.

Per què l'adopció d' un criteri determinat, quan hi ha un reglament que dona la norma que deu seguir-se i al qual deuen ajustar-se les decisions que s' prenguin per a que tinguin validesa?

Quan s' ha de donar compliment a una llei i no s' està lliure de prejudicis i d' influències, aportant a la seva interpretació tota la

independència necessària, lògica i sentit comú, és endebades una gran part de la feina del legislador, que creu haver fet obra de garantia i eficàcia.

De la rigidesa i severitat d' algunes lleis no s' en pot fer aplicació general, doncs un detall insignificant que no afecta a la qüestió de fondo mai pot ser motiu per anular un dret.

Un ciutadà sollicita un certificat de la seva inscripció al Padró Municipal; aquest li és estès per un empleat que és de creure ha de saber la seva obligació: però resulta que se li oblida o no se li oblida el posar-li la edat i aquesta omisió tan *significativa* i tan *trascendental* fa que és privi del vot a un ciutadà del exercici d' un dret civil.

L' any passat per aquest mateix temps ja ens varem convèncer que presenciàvem una comedia bufo-seria.

Més llenya al foc

Ja som un més!... com s' alça l' ona brava al sò potent que engendra la tempesta, alça la Mort la descarada testa i el món, perdut, sà propia fossa cava.

Retruny el trò damunt de la mar blava; i es cerca lloc en la sagnant festa quan un anhel de pau, dissort funesta! en l' horitzó llunya, parpellejava.

Adeu somnis d' amor i benhaurança que ofega el crit d' una eternal follia ont cau el món en misèria desferia;

I puix perduda havem tota esperança, la sang a dolls esparramada sia i alçem el crit ferést: *Visca la guerra!*

EMILI

Sessions de l' Ajuntament

ORDINARIA DEL 4

La presideix l' Alcalde, i hi assisteixen els senyors Mitjans, Carbonell Company i Llansó.

S' aprova l' acta anterior.

Es dona compte d' un ofici del Governador civil trasmetent instruccions per fer economia de carbó i de reduir l' enlluernat públic. Enterats, perquè aquí no té cas.

D' un ofici de la C. M. de R., en que diu s' han declarat pròfugs als joves del actual reemplaç Manel Tomás, Francisco Planas, Josep Nicolau, Germán Granell, Pere Montané Vilanova, Lucas Vila, Manel Hill, Ramón Sanahuja, Rafael Morey i Joan Montaner Hill. Queden enterats.

Rendits comptes pel representant del Municipi a Barcelona, don Andreu Subirachs, del segon semestre passat, són aprovats.

Es aprovat un compte de Morera i Santamans per substat de ferro i dos de Antoni Freixas, de 773'65 ptes. cada un per la nivellació del carrer d' Espalter.

En Mitjans dona compte de que la companyia elèctrica ja té quasi llesta la instal·lació a ca la Vila, però diu que les bombelles vagin a compte del Municipi; demana es faculti a l' Alcaldia per a comprarles-hi doncs la casa aquesta no hi té cap responsabilitat en posar-les.

En Llansó diu que això s' estudia, doncs si es fan posar per la casa Pic per tot arreu, n'hi hauràn que pujaran un gasto extraordinari; demana s' estalviïn les que es puguin i que s' comprin primer an els industrials d' aquí que an els de fora, doncs havent-hi llocs ont ne venen s' han de afavorir.

En Mitjans diu en seràn, de moment necessaries unes 70 o 80.

En Llansó manifesta la creença de que les bombetes de Casa de la Vila també anaven per compte de la Companyia, puig al «Retiro», diu que les posaren i ademés les regalaren; creu que aquí era igual.

L' Alcalde li contesta que ls temps sembla han canviat. S' acorda comprar-les. I s' aixeca la sessió.

Ingratitut

AL DILECTE AMIC FLORICEL

Cercant esplai al cor una hermosa vetlla de Maig, em dirigia a la platja, vers la roca predilecte, ont les ones mansament amb sos murmurs, conviden al repós espiritual; sorpres, vegí el lloc ocupat: la curiositat feu volgues conèixer a la persona que també sollicitava la quietut, i al saludar-la reconeguí a un antic company i amic d' infantesa.

Noi, qu'et passa, tú, tan alegre i festiu, això de que busquis la soletat és clara senyal; i si per l' amistat que'ns professem puc fer hi quelcom no dubtis que gustós et complauré. — I ell que és sentit en totes les coses, me contà el motiu de sa estansa prop del mar.

Com ja sabs, totes mes esperances eren aplegades al entorn de la xamasa R. Quin goig sentia a mida que la data de Resurrecció del Senyor anava apropant-se, frisos esperava aquesta festa per comunicar-li a la gentil que'm captivava el pensament, segur de falaguer èxit; jois recordava sos gèstes de nena joganera, sa cabellera amb aquells rulls daurats, son dols mirar, sa encisadora parla. Considerant-la la regina, no gosava apropiarme-hi, guardant-li piadosos respecte. Que n' estava de content! i amb quin dalit vaig esperar arribés la Pasqua florida per dir-li ma estimació! La sala de ball rebossava de gent: els remors aixordaven, lo que afavoria els meus desitjos quan la vegí, amb altres companyes; sols al mirar-la esdevenia el cobart de sempre; la alegria que sadollava mon cor es feu fonedissa; després de curta lluita em decidí; i al deixar-li entreveure lo gran que era mon afecte envers ella, esclafí una sorollosa riallada, el somris fuguí dels llavis, no contestà i es tornà seria.

Dansant paulatinament sos ulls adquiriren expressió: retornava aquell somriure que tant li escau, i seguint el curs de son mirar, em donguí compte que tot era dirigit a un jove elegant, de certes grosses, que s' en diuen finets, que ningú sab d' ont venen i que minuts avans havia entrat a la sala...

D' aleshores, amic meu, recordo la sarcàstica rialla, que acabà en mes ilusions; el desengany m' ha servit de bàlsam, me agrada la solitud, gaudir de la brisa del mar, de l' aire dels boscos, fruir de les coses de natura i contemplar les belleses artístiques, i si quiscunes festes pel que dirán, vaig al ball, és per força, parlo automàticament, essent falses les rialles, i fins ella que va comprenent ja fe que hi tenia, em mira penedida; però resto com si tal cosa.

Tot s' arreglarà — li digué — deixa que s' compenetri de ta bona voluntat i estima, perquè no fassi cas d' aquest passavolant, segueix per aquell camí de indiferència que serà portador de la victòria.

La nit era ja entrada quan ferem cap a vila; i després de recórrer típics carrers ens despedirem taral·lejant una cansó popular.

IRIS

Dietari de la vila

DISSAPTE

Acompanyat del nostre Santiago Rusiñol, visita el «Cau Ferrat» l' autoritzat crític de *Le Temps*, de París, monsieur Triebau-Sisson.

En la detinguda visita que fa a tan interessant museu, admira entusiasmada la important col·lecció de ferros i altres escullidíssimes obres d' art allà sobejament instal·lades.

Després de dinar a l' «Hotel Subur» visita també *Marycel*, acompanyant-lo nostre bon amic En Miquel Utrillo, ànima d' aquell casal d' art.

Il·lustre visitant, en l' auto amb que havia fet el viatge al matí, retorna a la tarde a Barcelona, molt complascut i satisfet de la seva visita.

Acaba el plaç de quinze dies per a la rectificació del Cens Electoral; havent sigut entregades al President de la

Junta Municipal del Cens tres sollicituts d'inclusions i exclusions.

DIUMENGE

El Vis-president de la Diputació Provincial de Barcelona, D. Pacia Amiguet, visita en la seva residència temporal al il·lustre President de la mateixa corporació, D. Enric Prat de la Riba.

En el Saló Consistorial es reuneix a les vuit del matí la Junta Municipal del Cens, baix la presidència de D. Joan Durán Ferret; assistint-hi el Vis-president, regidor D. Sebastià Carbonell i Soler; vocal nat, D. Josep Cordero Alvarez; vocal efectiu, D. Gaudenci Mirabent Robert, i vocals suplents D. Antoni Català i D. Salvador Robert Raventós; actuant de Secretari el que ho és del jutjat municipal, D. Agustí de Serra.

Es dona compte de quatre instàncies i certificacions d'inclusions i exclusions, presentades per D. Antón Martí Escala i D. Miquel Solà Puigcercós; retirant-se el vocal suplent Sr. Robert, per tenir ocupacions parentals, sense cap dubte, perquè el matxo està assegurat, doncs ne queden tres que no poden pas fallar.

S'acorda seguir un criteri estrany respecte a relacions documentades, que es veu que ja havia sigut pasat *inter nos* pel triunvirat; acceptant unes coses i rebutjant-ne d'altres, amb raó i amb sentit; lo qual motiva protestes per part del Vis-president, Sr. Carbonell, sobre tot amb referència a certes anomalies que la majoria dona com a bones i que coincideixen amb el ja protestat Padró municipal, del qual ne són lleítimes derivacions.

S'acorda la separació forçosa d'algun electors, la rectificació de noms equivocats i l'admissió de quatre individus que porten un certificat de l'Alcaldia en tota forma, sens mancahi cap requisit, ben al revés de l'expedit a favor de D. Domingo Ferret Forment, en el que amb tota bona intenció no s'hi ha fet constar la edat, lo qual dona motiu a que, per detall tan insignificant, un dels vocals demani la no admissió d'aquest ciutadà; apesat de portar indicada la edat en la sollicitut d'inclusió i garantir-la el vocal Sr. Mirabent.

DIMARS

Per uns exclamacions que sentim, de tò pujat i barrejades amb amenaces i juraments, compremem, sense por de equivocarnos, que mitja dotzena de goços que no duyen morrió han sigut morts pels dependents de l'autoritat.

Molt bé! I cal no afuixar per a res, per molt que anunciïn que faran o deixaràn de fer; doncs, per demunt de tot, l'autoritat té'l deure de garantir la seguretat personal, sense miraments de cap mena.

DIMECRES

En la Parroquia se celebren misses amb ofertori en sufragi de l'ànima del estimat compatri D. Francisco Jansà i Camps (q. p. d.), les quals es veuen bastant concorregudes.

Reiterem amb tal motiu a la família Jansà la expressió del nostre condol.

DIOUS

Per trovar-se entre nosaltres, a l'objecte d'atendre al millorament de la seva salut l'Excm. Sr. President de la Mancomunitat de Catalunya, D. Enric Prat de la Riba, li fa una visita la Junta Permanent de la mateixa, a l'objecte de

interessar-se per la seva salut i celebrar la última de les sessions; despatxant el Concili els assumptes pendents de les seccions de Foment i Governació.

Alguns dels concellers visiten el «Cau Ferrat», de quina instal·lació artística en fan un complet elogi.

A les onze del matí es conduït a sa darrera estada el cadavre de l'apreciat compatri D. Pau Virella Carbonell, de 68 anys d'edat; mort quasi sobtadament air, després d'haver rebut els auxilis espirituals.

Era, el difunt, des de feya molts anys, conserje de la societat «El Retiro», de qual càrrec havia sigut jubilat en atenció al delicat estat de la seva salut; dedicant-se, ademés, des de feya alguns anys, a ensenyar a grans i petits les primeres lletres i nocions elementals de instrucció primària.

En l'acte de l'enterrament del seu cadavre, la esmentada societat i els seus deixebles li han dedicat dues boniques corones de flors naturals.

Enviam amb tal motiu a la seva afí-gida viuda i demés familiars la expressió del nostre pesam.

A la pintoresca platja de Sant Sebastià, cap al mitgdia s'impresionen en pel·lícula varies escenes corresponents a la cinta cinematogràfica titulada «El monedero de Querubín», propietat de la casa «Momo Fils» de Barcelona.

El personal artístic que hi actua està dirigit pel popular actor, tan conegut entre nosaltres, D. Alfonso O. Tormo.

A les non de la nit desembarquen de un bot que tripulaven, en el port de Garraf, el capità i deu mariners del pallebot espanyol *Carmen*, enfonsat per un submarí alemany a unes dotze milles al S. del port de Barcelona.

A la mateixa nit, en un tren de carga surten cap a Vilanova per a presentar-se a l'Ajudantia d'aquest Districte marítim.

El bastiment enfonsat, que desplaçava unes 500 tonelades, procedia de Valencia i es dirigia cap al port francès de Cette amb un carregament de 650 bocoyos de vi i 200 caixes de figues seques.

El submarí va provocar l'enfonsament del vaixell espanyol mitjantant la colocació d'una bomba explosiva en les seves bodegues. Visca la neutralitat!

DIVENDRES

En compliment de lo disposat per la superioritat, el metge titular Doctor don Rafel Llopis Torralbas procedeix a la vacunació i revacunació dels qui's presenten, de deu a dotze del matí, en una de les dependències de Cala Vila.

El Secretari oficial de l'Ajuntament, acompanyat d'un altre empleat, pren notes a domicili dels varons majors de vinticinque anys amb els quals ha de formar-se el nou Cens electoral d'aquesta vila de conformitat amb lo disposat pel Sr. Governador Civil de la Província.

Estem ben segurs de que això que are es conjumina resultarà una segona edició del celebrat Padró d'ignominia.

Ja ens ha caygut una nova feynal.

Amb la intenció de donar com un anticip de ressenya de la sessió municipal ordinària celebrada aquest vespre, direm que en ella ha sigut llegida la resolució governativa respecte als recursos d'alçada interposats contra els pressupostos municipals d'enguany.

El Sr. Governador anul·la l'arbitrari

impost creat per la majoria convulsio-nista del nostre Consistori per a atendre al sosteniment del servey de Vigilancia nocturna, del qual n'és regidor encarregat, com ja es sapigut, el Sr. Bosch.

Aquest, exasperat davant tan formidable *carpetazo*, presenta la dimissió de aquell càrrec, amb caràcter d'irrevocable, segons anuncia.

Pura comedia! Doncs, després, apesar de lo irrevocable, que deya ell, tan trempat torna a quedar ont estava.

Primera Comunió

El diumenge passat, a missa de vuit, el Temple Parroquial estava ple de feligresos que assistien a la conmovedora cerimònia de administrar per primera vegada el sagrat pa eucarístic a un bon nombre de neòfits.

L'altar major estava profusament enlluminat i exornat amb gran abundor de oloreses flors.

Fou el celebrant el Sr. Regent, don Josep Xercavins, el qual ans del Corpus Christi platicà amb senzillesa i eloqüència sobre la grandiositat i transcendència de l'acte que s'estava celebrant, exhortant an els novells combregants en el compliment del sagrat deure que'ls imposa la unió amb la Divinitat.

Durant la missa i Comunió el cor de la Associació de Filles de Maria, amb acompanyament d'armonium pel mestre de capella, senyor Torrents, cantà gustosament i amb bona afinació varis motets i cansonetes.

Els nens i nenes que han fet la primera comunió pertanyents a diferents col·legis, escoles i particulars, són els següents:

Colegi de Ntra. Sra. del Vinyet

Dolors Bertran Carbonell, Josepa Cal·des Rimbau, Josepa Fernández Delicado, Josepa Mirabent Rovira, Maria Causadías Matas i Roser Fernández Delicado.

Escola Nacional

Agueta Paretas Miret, Dolors Carbonell Ferret, Josefa Sánchez Roset, Lluïsa Magrans Adillon, Otilia Gustems Carbonell i Rosa Mirabent Català.

Escola Dominical i Doctrina

Agna Gandia Lario, Antonia Oller Miracle, Candelaria Estaril Luliles, Eugènia Pacios Bayo, Josepa Farré Ferret, Magdalena N.bleza Estardi, Margarida Vericat Domingo, Palmira Vicente Riera, Rosa Bayet Gros i Rosa Capdevila Ferré.

Colegi Sagrat Cor G. M.

Andreu Mitá Viás, Jordi Robert Ferrer, Josep Camps Planas, Josep Planas Planas i Joan Masip Izabal.

Colegi de Sant Josep

Agustí Peinado Cañellas, Casimir Carbonell Patró, Enric Pellicer Cunill, Magi Jacas Rovira, Manel Rosés Durán, Rosend Planas Carbonell i Salvador Arnau Rossell.

Colegi de Sant Lluís

Josep Arnabat Vergés.

Doctrina i Parroquia

Agustí Roig Santacana, Cristòfol Pla Mirabent, Domingo Inglañá Pla, Enric Capdet Fonfría, Estanislau Parera Rogé,

Joaquim Mirabent Català, Josep Planas Vila, Josep Pres Pascual, Josep Roca Martí, Josep Ibañez Comas, Joan Arnau Ferrer, Joan Camps Farré, Joan Carbonell Carbonell, Joan Mollado Serra, Magi Capdet Solà, Rosendo Ferret Bertran, Sebastià Mora Guillen, Silvi Pres Pascual, Wenceslau Capdet Montané i Isidro Barnés Aguilera.

A la tarda, en el mateix temple, ans de la funció d'enguany, la renovació de vots del Baptisme i la entrega de medallas y estampes.

Nostrà més sincera enhoraboua a les famílies respectives i a la més coral felicitació als combregants.

Noves varies

Demà, varies devotes de la Sagrada Família, l'obsequiaran amb els següents cultes: A les 10, Ofici solemne; i a les cinc de la tarda, Rosari i visita a la Sagrada Família, amb sermó pel Reverent Pare Gregori de Berre, frare caputxi.

Dilluns, dimars i dimecres vinent, a dos quarts de set del matí sortirà de la Parroquia la professó de pregaries, fent el curs de costum i cantant-se les lletanies dels sants.

En la tarda del dilluns va rebre cristiana sepultura en la necròpolis barcelonina don Josep M. Cucarella i Martínez, de 31 anys, arrencat de la vida per una fulminant pneumònia de cinc dies de duració.

La notícia de la seva mort ha impresionat, doncs era persona molt considerada en nostra vila ont hi passava llargues temporades, poguent-se apreciar les belles qualitats que posseïa.

A la seva desconsolada viuda donya Matilde Pujadas i Carrera, fills i demés família, fem present el testimoni del més sentit pesem.

Nostres volguts i distingits amics, esposos don Arturo Misas Rosés i donya Concepció Autem i Rovira, ens partien per coneixement de ses moltes amicitats, que ja s'han instal·lat en son nou domicili, Passeig de Gracia, 12 i 14 de la ciutat comtal.

En el camaril de la Iglesia de Sant Pere de les Puelles, de Barcelona, varen contraure estat matrimonial, el dijou, dia 10 del corrent, l'estimat compatri D. Lluís Marcet Banús amb la agraciada senyoreta donya Francisca Camp-lloñch Solé.

Foren casats pel Rvnt. Tomas Pujadas, Pbre., i testimoniat pels senyors don Joan Romeu, don Albert González, don Arturo Boqué i don Francisco Buxó, per ambdues parts respectivament.

Pel rescant dol de la desposada, la festa transcorregué en família; sortint els nuvis cap a Saragossa, Madrid, Toledo i altres capitals.

L'enhoraboua als familiars dels contralts, i a ells els desitjem tota mena de ditxes i felicitats.

Ens enterem que demà tenen anunciada al Hotel Sitges, la visita de dues excursions: una de simpàtiques modistes i altre del Gremi d'Escultors i dauradors, totes de Barcelona.

Demà, en el tren del matí, deuen arribar als individus que formen la Secció de Propaganda i Excursions del Ateneu Obrer del districte segon de Barcelona, amb el President de dit Centre, el Tinent d'Arcaldea, regionalista, don Josep Rovira, qualis disposaran una corona de flors en el monument del

gran patriota, científic eminent i fill predilecte de Sitges, Dr. D. Bartomeu Robert, visitant després lo més important de nostra vila.

BALUART DE SITGES els saluda coralment, envia una efusiva abraçada de germanor patriòtica.

Hem rebut una atenta comunicació del Centre Català de Mèxic, donant-nos compte de que ha quedat constituït el seu Concili Directiu per a 1917, en la següent forma:

President, Fèlix Iñesta; Vispresident, Ramón Torrents; Secretari, Llorens Estalella; Vissecretari, Joaquim Compaynet; Tresorer, Conrad Guasch i vocals, Domingo Martí, Emili Ricart, F. de P. Juanico, Lluís Torra, Magi Rius, Alvar Nicolau, Jaume Jurnet, Josep M. Molas, Josep M. Cunill, i Eusebi Vidal.

Agraim l'atenció i desitjem a la nova Junta molts bons acerts per la causa de Catalunya i dit Centre.

Qui al cel escup...

Enguany el Primer de Maig va transcorrer sense fer fre ni calor a ningú, i si no hagües sigut el *finar* de la *Casa del Pueblo*, quasi ni se n'hauria parlat.

Nostres pacífics veïns se n'enteraren de la festa universal al sentir aquella Banda de cornetes que a les vuit del matí rompia marxa.

Dien que, al vespre, en el *Centro Obrero* s'hi va donar un mai-tinc... calés, i quan major era l'animació del que perorava, en el bell moment en que'l regidor apostat i inquisitorial se enlairava cap al èter del ideal que en diuen *pan y tabaco*, d'entre la multitud sortí una veu ferma, sincera i arrogant que li digué: Embusteroo!!!

Crits, confusió, amenasses... Hi ha qui diu que el concejal de la gorreta va desmaiarse i fou precs acompanyar-lo a casa seva.

D'esser això veritat, havem d'apuntar la data del Primer de Maig de 1917 en pedra blanca, car sembla senyalar el ressorgiment d'un element obrer de nostra vila, digne de major causa, cansat ja del jou despòtic dels seus directores.

No és per menys, al veure que de les set promeses de la... del Novembre de 1915 no se n'ha complert ni una; que'l que es fa passar per quefe dels *sociolistas* de Sitges no més per que és regidor se presta a anar acompanyar a la Casa de Recrutament els minyons de la quinta i que essent President del *Centro Obrero* diu en plena sessió consistorial que es despatxin punta en blanc als emplejats que no acatin les ordres del que fassi d'Arcalde, si-guin o no raonables i per despòtiques que resultin.

Nosaltres no volèm creure que'l Síndic de l'Ajuntament sigui lo que li diuen, pro si que ns pensem que no té la conciencia massa tranquila, perquè al qui es presta a posar una firma en l'acta de la sessió del 26 de Gener últim, ahont consta ressenyada l'instància d'en Julia i Masó, podrà dir-se'l o no embustero, pro els seus fets mereixen ser posats en cuarentena.

Esperem que en la propera sessió el company esbroncat en ple miting de la Casa del Poble, com ja ha fet altres vegades, proposarà a la Presidencia que, pels mitjos que aquesta pugui tenir a mà, obligui a posar a ratlla a certa *premsa* que escriu amb mala fe la veritat de lo que passa al Consistori.

SOFRE BARATO

S'obte utilitzant les ensofrades de manxa. Les de més economia. Recomanades pels millors agricultors: Preu, 6 pessetes.

Encàrrecs a Jaume CORRUE

Imprempta: Sant Joan, 5; Vilafraça

Colchonería LA PRIMERA DEL ENSANCHE

ESTABLECIDA EN EL AÑO 1863

ALBERTO PRATS

Call de Gerona, 83, Barcelona

Sucursal en SITGES: Calle de San José, 1

Sucesor de V. Camins

LANAS, TELAS, MIRAGUANOS, ETCÉTERA

Se confeccionan edredones Se lavan lanas y se pasan por la máquina

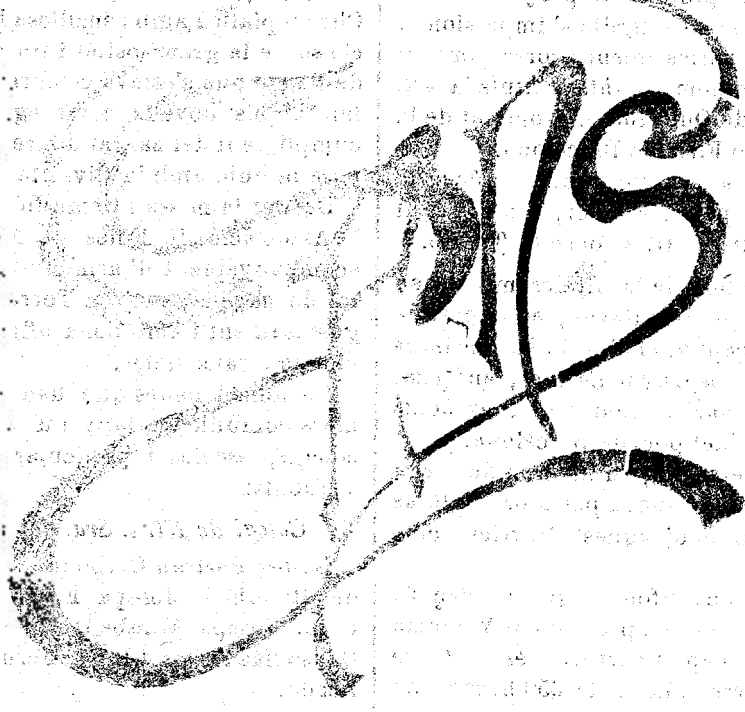
Antiga tenda El Paraíso de Josep Masip

Objectes d' Escriptori, Joguines, Quincalla, Llosa, Porcellana
Parelladas, 9 : SITGES :

DISPOSABLE PER A ANUNCI

La millor MAQUINA D' ESCRURE es la
Smith Premier
Agencia :
Leandre Carbonell
Sant Pere, 12 : SITGES
Accessoris per a totes marques : cintes, oli, paper-carbó, etc.

Camiseria y Gorbateria
32, BOQUERIA, 32
• BARCELONA •
GRAN ASSORTIT
en
camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram
La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

SELLOS de cautxú,
de goma i de metall
Tampons
Fetxadors
Numeradors
9, Parelladas, 9

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Disponible

VINOS de todas clases
de cosecha propia
Bodega LA SITGETANA de Juan Magrans
DESPACHO:
Calle de Aragón, 339, chaffán a Bailén; BARCELONA
Moscatel dulce y seco • Milvasia de lliges superior
Tinto • Clarete • Rosado • Vinagre

Disponible

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Aficionats al FOOT-BALL: llegiu el gran follet

Fo que debe saber el árbitro - Fo que deben saber los jugadores - Lo que debe saber el público

Preu, 30 còntims

ES VEN AQUI

9, Parelladas, 9